

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Liudmila Holevițcaia
Dosarul nr. 2a-2790/25
(2-24026004-02-2a-01082025)

D E C I Z I E

19 noiembrie 2025
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii
Grefier

Valeriu Arhip
Diana Corlăteanu și Nicolae Ghedrovici
Gabriela Catrinesco

examinând, în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de avocatul Lada Grișina, în interesele Alei Roșca,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 martie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gheorghe Roșca către Ala Roșca privind desfacerea căsătoriei și

la acțiunea reconvențională depusă de Ala Roșca către Gheorghe Roșca, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Râșcani privind determinarea locului de trai a copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor,

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului:

La 5 martie 2024 Gheorghe Roșca s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ala Roșca privind desfacerea căsătoriei încheiate între Gheorghe Roșca și Ala Roșca (Costrîțchi) la data de 27.01.2001 înregistrată la OSC sectorul Râșcani, mun.Chișinău sub nr.36.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat, că a încheiat căsătoria cu părăta Ala Roșca (Costrîțchi), la data de 27.01.2001, eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă al Serviciului stare civilă Râșcani, mun.Chișinău sub nr.36. În urma relațiilor de căsătorie, la data de *****, s-a născut copilul,*****, a.n. *****.

Invocă că, motivul adresării în judecată constă în faptul că viața în comun cu părăta a încetat de facto. De mai bine de 14 ani, aceștia nu mai duc o gospodărie comună și locuiesc separat. Reclamantul locuiește la adresa indicată în cerere, iar părăta locuiește la mama sa, pe adresa bd.Moscowei 20/2, ap.7, mun.Chișinău.

Se menționează, că principala cauză a separării au constituit certurile frecvente, generate de neînțelegeri și de complexitatea unor probleme create artificial de către părâtă, care au avut un impact negativ asupra stării psihice a copilului. Reclamantul a suportat această situație doar pentru binele copilului, dorind să evite traume emotionale pentru acesta. Din cauza relațiilor deteriorate dintre părți, care nu mai pot fi restabile, menținerea unei familii unite și armonioase nu mai este posibilă. Continuarea formală a căsătoriei ar afecta în mod negativ echilibrul emoțional atât al părinților, cât și al copilului. La acest moment, familia există doar din punct de vedere juridic, fără o legătură reală între soți.

De asemenea, se menționează că părțile au convenit să se prezinte împreună la notar în data de 27 iunie 2021 pentru desfacerea căsătoriei, fiind programăți din timp. Inițial, părâta și-a exprimat acordul, însă în ultimul moment s-a răzgândit, invocând că nu mai este de acord cu divorțul.

Având în vedere faptul că conviețuirea soților împreună este imposibilă, consideră a fi inutil accordarea termenului de împăcare prevăzut la art.37 alin.4 Codul familiei.

Declară că nu dorește să fie acordat termen de împăcare. Reieseind din cele enunțate mai sus, bazându-se pe prevederile art.35-38 Codul familiei, art.art. 166, 167, 460 alin.(l) lit.h) CPC RM, solicită admiterea acțiunii și desfacerea căsătoriei încheiate între Gheorghe Roșca și Ala Roșca (Costrițchi) la data de 27.01.2001 înregistrată la OSC sectorul Râșcani, mun.Chișinău sub nr.36.

La 31 iulie 2024 părâta Ala Roșca, reprezentată de avocata Lada Grășina, a depus o acțiune reconvențională, prin care solicită încasarea de la părâțul Gheorghe Roșca în beneficiul reclamantei Ala Roșca, pensia de întreținere pentru copilul minor *****, a.n.*****, în quantum de 3500 lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată; determinarea domiciliului copilului minor *****, cu mama -Ala Roșca; încasarea cheltuielile de judecată.

În argumentarea poziției sale Ala Roșca a invocat, că în fapt, a fost căsătorită cu Gheorghe Roșca, căsătoria fiind înregistrată la Serviciul Stare Civilă Rîșcani, mun. Chișinău, la data de 27 ianuarie 2001, conform actului de căsătorie seria ***** nr.*****.

Mai menționează că, în timpul căsătoriei, s-a născut o fiică - *****, a.n. *****, fapt înregistrat la Oficiul Stării Civile, sectorul Rîșcani, sub nr.578, conform certificatului de naștere seria ***** nr.*****.

Indică că, Gheorghe Roșca a oferit, periodic sume de bani pentru întreținerea copilului minor, însă începând cu anul 2023, a încetat să manifeste grija și interes față de copil, refuzând să contribuie material la întreținerea și îngrijirea acestuia. Deși venitul său permanent nu este cunoscut cu exactitate, se cunoaște că acesta realizează venituri.

Explică că, din anul 2021, familia s-a separat de facto, iar Ala Roșca a fost nevoită să locuiască împreună cu mama sa. În anul 2024, reclamanta, împreună cu fiica, a avut nevoie să se întoarcă în bunul imobil comun, situat în mun. Chișinău, bd. *****, nr.29, ap.2B.

Reclamanta menționează că dorește să asigure fiicei o educație adecvată și o atmosferă favorabilă dezvoltării psiho-sociale, indicând că minorul nu trebuie să crească într-un mediu familial marcat de violență psihologică. Se menționează că părâțul locuiește împreună cu o altă femeie, motiv pentru care se solicită stabilirea domiciliului copilului minor împreună cu mama – Ala Roșca.

Pentru a nu leza dreptul copilului minor la o întreținere lunară corespunzătoare, ținând cont de vârsta și necesitățile acestuia, se impune încasarea de la Gheorghe Roșca în beneficiul Alei Roșca a unei pensii de întreținere în sumă fixă, în lei, lunar.

În conformitatea cu datele statistice Biroul Național de Statistică al RM în baza Hotărârii Guvernului RM nr.285 din 30.04.2013 valoarea minimului de existent pentru un copil în vîrstă de 7- 17 ani constituie 3542,1 lei (nr.15-21/32 din 29.04.2024).

Ținând cont de cele expuse mai sus, conducându-se de prevederile art.art.17, 33-38, 75-76 din Codul familiei, în conformitate cu art.art.5-7, 39, 166, 167 din Codul de procedura civilă, solicită admiterea acțiunii reconvenționale.

Pozitia instantei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 martie 2025 s-a admis acțiunea înaintată de Gheorghe Roșca. S-a desfăcut căsătoria încheiată la 27.01.2001 între Gheorghe

Roșca și Ala Costrîțchi de către OSC sectorul Rîșcani, mun.Chișinău, actul de căsătorie nr.36. La eliberarea certificatului de divorț să se încasează taxa de stat de la Roșca Gheorghe și Roșca Ala, în mărime de 500% din cota procentuală fixă în unități convenționale, adică câte 100 lei de la fiecare. S-a admis parțial acțiunea reconvențională depusă de Ala Roșca. S-a stabilit domiciliul copilului minor Mihaela Roșca, născut la *****, cu mama Ala Roșca. S-a încasat de la Gheorghe Roșca în folosul Alei Roșca, pensia pentru întreținerea copilului minor *****, născută la ***** în mărime de 3 000 lei lunar, începând cu data de 31.07.2024 și până la atingerea majoratului copilului minor. Prezenta hotărâre judecătoarească în partea încasării pensiei de întreținere pentru copilul minor, se execută imediat. S-a încasat de la Gheorghe Roșca în venitul bugetului de stat suma de 1489,96 lei, cu titlu de taxa de stat.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 14 martie 2025 avocata Lada Grișina, în interesele Alei Roșca, depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 martie 2025, solicitând casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii reconvenționale.

Argumentele părților:

În motivarea apelului s-a indicat, că nu este de acord cu hotărârea contestată în partea stabilirea mărimii pensiei pensia de întreținerea copilului minor****, a.n.*****.

În acest context a indicat, că articolul 18 alin.(l) al Convenției internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturi copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993 prevede, că statele părți va depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Situație de acest fel este reglementată în art.27 alin.(2) din Convenție, care prevede că părinților și oricărora altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului. Astfel, reglementările menționate arată că, conform legislației, ambii părinți au datoria de compensa cheltuielile pentru întreținerea copilului minor.

Totodată a menționat, că potrivit art. 76 alin 1 Codul Familiei, și potrivit art. 5 Hotărârii Plenului CSJ nr. 4 privind practica judiciară de soluționare de către instanțele judecătoarești a cauzelor referitoare la încasarea pensiei de întreținere pentru copii și alți membri ai familiei, la încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor, se va lua în considerare, ca circumstanță stabilită, informația prezentată de Biroul Național de Statistică despre valoarea minimului de existență pentru un copil și nu informația despre salariul mediu lunar al unui lucrător sau informația cu privire la mărimea minimului de existență, deoarece pensia se încasează pentru întreținerea copilului minor.

A susținut, la momentul depunerii cererii de chemare părinții nu au încheiat acordul privind achitarea pensie de întreținere și tatăl copilului a acordă nici un ajutor material, cu toate că cheltuielile pentru întreținerea copilului minor pentru o lună se ridică la suma de 10378,02 lei (pentru alimentara), pentru îmbrăcăminte și necesități cotidiene pentru o fată în vîrstă de 16 ani - 3539.9 lei, în total - 13917,92 lei.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 13 martie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 8 aprilie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința de judecată,apelanta Ala Roșca și reprezentantul acesteia, avocatul Lada Grisina au susținut integral cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia, în baza motivelor de fapt și de drept invocate.

Intimatul Gheorghe Roșca și reprezentantul intervenientului accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect.Rîșcani nu s-au prezentat, urmare a momentelor indicate și în corespundere cu prevederile art. 379 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civil, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezентate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consumte și cînd hotărârea este atacată și de alți participanți la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar în temeiul art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probăiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Conform art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără

aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanției inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Colegiul notează că dezacordul apelantei cu hotărârea atacată se reduce la mărimea quantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor.

Așadar, probatorul administrat în speță atestă, că Roșca Gheorghe și Ala Roșca(Costrîțchi) sunt părinții copilului minor *****, născută la *****.

Totodată, din materialele cauzei urmează că Roșca Gheorghe nu este angajat oficial în câmpul muncii, având venituri fluctuabile.

Invocând obligația tatălui de a-și întreține copilului minor ***** , născută la ***** , Ala Roșca(Costrîțchi) a înaintat prezenta acțiune, solicitând încasarea de la Gheorghe Roșca în folosul Alei Roșca, pensia pentru întreținerea copilului minor ***** , născută la ***** în mărime de 3 500 lei lunar.

Verificând legalitatea hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prima instanță intemeiat a încasat de la Gheorghe Roșca în folosul Alei Roșca pensia de întreținere a copilului minor ***** , născută la ***** în mărime 3000 (trei mii lei)/lunar, din următoarele motive.

Conform art. 58 alin. (1) Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat. 35.

Tot aceste dispoziții se conțin și în art. 18 alin. (2) din Legea privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, care prevede că, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rînd de interesele acestuia.

În condițiile art. 74 din Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.

Conform art. 75 alin. (1) și (2) Codul familiei, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii și 1/2 – pentru 3 și mai mulți copii. Cquantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micșorat sau majorat de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părinților, de alte circumstanțe importante.

În conformitate cu prevederile art. 76 din Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori

primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească quantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art. 75. Quantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Colegiul civil subliniază că conform principiilor fundamentale ale dreptului familiei, interesul superior al copilului prevalează în toate deciziile privind întreținerea acestuia. Copilul este într-o perioadă de dezvoltare fizică, intelectuală și emoțională, iar întreținerea financiară asigură satisfacerea nevoilor esențiale: alimentație, educație, sănătate, îmbrăcăminte, locuință și alte necesități specifice vîrstei.

În același timp, normele legale menționate supra indică expres obligația părinților de a contribui la întreținerea copilului până la atingerea majoratului. Achitarea pensiei pentru copil până la atingerea majoratului este o obligație fundamentală a părinților, bazată pe necesitatea asigurării dezvoltării sănătoase și echilibrate a copilului. Este atât o datorie legală, cât și morală, care contribuie la pregătirea copilului pentru viața adultă, protejându-l de vulnerabilități și lipsuri materiale.

Reieșind din prevederile legale enunțate, se reține că Codul familiei permite stabilirea pensiei de întreținere în sumă bănească fixă atunci când părintele care datorează întreținere are venituri neregulate sau când încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri lezează substanțial interesele uneia dintre părți.

Totodată, la încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă urmează să se țină cont de starea materială și familială a părților și de alte circumstanțe importante, precum și de faptul că părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Starea materială reprezintă situația socio-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreținerea unei vieți decente posibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile și mobile deținute în proprietate, a veniturilor obținute din activități generatoare de profit, precum și a factorilor ce influențează nemijlocit aspectul economic al persoanei (ex.: capacitatea de muncă, studiile etc.).

Starea familială definește conjunctura și relațiile persoanei (părintelui) în interiorul comunității umane în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie. Cu titlu exemplificativ, remarcăm următoarele aspecte intrinseci, care influențează per ansamblu starea familiei, a cărei listă nu este una exhaustivă, și anume, numărul copiilor și persoanelor aflate la întreținere.

Sintagma alte circumstanțe importante, lasă o marjă de apreciere instanței de judecată, din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condițiile reliefate supra (ex.: chestiuni de ordin medical).

Astfel, Colegiul menționează că prima instanță corect a conchis necesitatea încasării pensiei de întreținere în sumă fixă, într-un quantum de 3000 lei/lunar, care este o sumă rațională și proporțională cheltuielilor pentru întreținerea unui copil minor, reieșind din informația plasată de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova și ținând cont de necesitățile reale de întreținere a unui copil.

Or, părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică cât și psihologică, astfel încât suma dispusă spre încasare de către instanță, să acopere necesitățile specifice vîrstei copilului, iar aceasta reclamă costuri ce depășesc simpla întreținere.

Apelanta și-a exprimatdezacordul cu soluția instanței de fond, menționând că pensia de întreținere urma a fi încasată în sumă de 3500 lei/lunar, care este rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere a copilului.

În acest context, Colegiul judiciar reține că, pensia de întreținere nu se calculează nici ca o jumătate din minimul de existență stabilit de Biroul Național de Statistică, care pentru anul 2024, semestrul II, pentru copii în vîrstă de 7-17 ani, în orașe mari, constituie 3 839,50 de lei, deoarece stabilirea acesteia se face în conformitate cu principiile legale și necesitățile reale ale copiilor, precum și cu capacitatea financiară a părintelui obligat la plată. Minimul de existență reprezintă doar un criteriu orientativ și nu o limită strictă pentru quantumul pensiei de întreținere, care trebuie să reflecte în mod echilibrat interesul superior al copiilor și condițiile economice specifice fiecărei cauze. Iar, faptul că suma stabilită depășește minimul de existență nu constituie o sarcină excesivă, ci reprezintă o evaluare corectă și echilibrată a capacitații financiare de plată a apelantului. Or, obligația de întreținere a minorului revine ambilor părinți.

Colegiul civil subliniază că întreținerea minorului de către părinții săi are un obiect complex, presupunând acoperirea tuturor cheltuielilor pe care le implică realizarea dreptului copilului de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală sau socială. Corelativ acestui drept al copilului, părinților, le revine responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților, cele mai bune condiții de viață necesare creșterii și dezvoltării copiilor.

În consecință, obligația de întreținere a copilului minor de către părinți are ca finalitate asigurarea mijloacelor materiale necesare acoperirii cheltuielilor legate de hrană, îmbrăcăminte, locuință, îngrijirea sănătății, satisfacerea nevoilor social culturale ale copilului, precum și a oricărora alte cheltuieli pe care le reclamă creșterea, educația, învățatura și pregătirea profesională a acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul civil ține să menționeze că părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență.

Corespunzător, instanța de fond a stabilit în temeiul art. 76 din Codul familiei quantumul pensiei de întreținere în sumă de 3000 de lei/lunar. Or, această proporție este considerată justificată legal pentru părintele care datorează întreținere copilului său și este de natură să asigure pe cât se poate un trai decent și ar acoperi în mod real nevoile minorului și necesitățile de întreținere la această vîrstă.

În plus, quantumul stabilit de prima instanță corespunde interesului superior al copilului minor, fiind suficient pentru a acoperi nevoile curente ale minorei și pentru a-i asigura o dezvoltare fizică, psihică și emoțională adecvată. Așadar, quantumul de 3000 de lei nu este stabilit arbitrar, nu reflectă un abuz sau o împovărare excesivă, ci rezultă din aplicarea criteriilor legale privind necesitățile copilului, nivelul de trai al părinților, precum și obligația de a asigura interesul superior al minorului, reflectă o contribuție proporțională cu posibilitățile reale ale intimatului și cu nevoile copilului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Lada Grișina, în interesele Alei Roșca.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 martie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gheorghe Roșca către Ala Roșca privind desfacerea căsătoriei și la acțiunea reconvențională depusă de Ala Roșca către Gheorghe Roșca, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Râșcani privind determinarea locului de trai a copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor.

Decizia este definitivă din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Arhip

Judecătorii

Diana Corlăteanu

Nicolae Ghedrovici